

ת"פ 17984/11/11 - מפעת 1965 (1987) בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 17984-11-11 מדינת ישראל נ' מפעת 1965 (1987) בע"מ ואח'
תיק חיצוני: תיק עזר

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקשת	מפעת 1965 (1987) בע"מ
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. בפניי בקשה להורות על עיכוב ביצוע גזר הדין אשר ניתן ביום 14.7.14 במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים. בהתאם להסכמת הצדדים, נקבע בגזר הדין כי יהא על המבקשת, המפעילה תחנת מעבר, לקבל רישיון עסק המאושר על ידי המשרד להגנת הסביבה בתוך 28 חודשים מיום מתן גזר הדין, קרי, עד ליום 14.11.16, אחרת תיסגר תחנת המעבר.

כחלק מהסכמת הצדדים, הוסכם כי ככל שהמבקשת תנקוט בכל האמצעים על מנת להסדיר את הרישוי, אולם היה ולא תקבלו עקב נסיבות שאינן תלויות בה, תהא המבקשת רשאית להגיש בקשה לעיכוב ביצוע לבית המשפט.

כך אכן נעשה בבקשה שבפניי, במסגרתה עותרת המבקשת בחלוף 28 חודשים ממועד גזר הדין, לעכב את ביצוע צו הסגירה למשך 12 חודשים נוספים לכל הפחות.

טענות הצדדים

2. המבקשת טוענת כי עשתה כל שלא ידה לשם הסדרת רישיון העסק, אולם עקב נסיבות שאינן תלויות בה, לא תוכל לעמוד בסד הזמנים שנקבע בין הצדדים.

יובהר כי הבקשה הנדונה הוגשה בחודש יוני שנה זו, וכי עד קבלת תגובות הצדדים חלפו 28 החודשים אשר סוכמו בין הצדדים, ואכן בפועל לא עמדה המבקשת בסד הזמנים, אשר ניתן לו תוקף בגזר הדין.

לטענת המבקשת, מיד לאחר מתן גזר הדין החלה בביצוע פעולות אינטנסיביות במטרה לקבל את רישיון העסק. בבקשתה פירטה פעולות מרובות אותן ביצעה, פירוט אשר גובה במסמכים.

כך, התקשרה המבקשת עם חברה חיצונית, נפגשה עם מהנדס הוועדה המקומית לשם הצגת תכנית בינוי, הגישה מסמכים לרשויות השונות, ועוד.

המבקשת טענה כי ככלל היא בעלת רישיון עסק, וכי כל שהתבקש הוא להתאים את רישיון העסק לדרישות רגולטוריות שונים. לטענתה, המענה אותו קיבלה מאת הרשויות נעשה בעצלתים, ויחד עם זאת, בחודש ינואר 2016 קיבלה המבקשת חוות דעת של המשרד להגנת הסביבה בה נכתב כי "**אין מניעה מבחינתנו להתקדם ולהגיש לבדיקתנו ולבדיקת היחידה הסביבתית היתרי בנייה ומפרטים לביצוע מתקני הטיפול**" (נספח 9).

בחודש פברואר 2016 התקבל אישור רשות הניקוז לתכנית הבינוי, ובחודש אפריל התקבל אישור מתכנת מחוז מרכז וסגנית מנהל המחוז במשרד להגנת הסביבה, לתכנית הבינוי (נספח 13).

לפיכך, נותר למבקשת לטענתה, לקבל את אישור מהנדס הוועדה לתכנית הבינוי, על מנת שתוכל להגיש את הבקשה להיתר הבנייה. ואולם עד מועד הגשת הבקשה לבית המשפט לא התקבל אישור מהנדס הוועדה. זאת אף שלדברי נציג המהנדס, הייתה אמורה התשובה להתקבל לפני חודשים. כן צורפה התכתבות בדואר האלקטרוני, ממנה עולה כי מבחינת המשרד להגנת הסביבה - "**ניתן להתקדם עם היתרי הבנייה**" (נספח 10).

בנסיבות אלו נטען כי המבקשת עשתה פעולות אינטנסיביות לשם קבלת רישיון העסק, ולפיכך היא עומדת בתנאי הסדר הטיעון לשם קבלת ארכה לעיכוב הביצוע.

כן נטען, כי אף בהתעלם מהסדר הטיעון עומדת המבקשת בתנאים שנקבעו בפסיקה לשם עיכוב ביצוע צו סגירה, בהתחשב בין היתר בכך שצו הסגירה עלול לגדוע עסק המפרנס משפחות רבות.

לטענת המבקשת, מאחר שרישיון הבנייה הינו בהישג יד ומעוכב מטעמים פורמאליים, הרי שיש מקום להיעתר לבקשה למתן ארכה על מנת למנוע תוצאות קשות ובלתי צודקות.

נטען כי בהתחשב בביצוע הליכים מרובים אשר נעשו על ידי המבקשת לצורך קבלת רישיון העסק, סיכויי ההצלחה הגבוהים הנשקפים לה, הסיבה לעיכוב ההליכים אשר אינה טמונה בפעולות המבקשת ושיקולים נוספים, יש מקום לעכב את ביצוע הצו.

בנסיבות אלו נטען כי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקשת, אשר הוגדרה כשירות חיוני על ידי המדינה.

3. המשיבה ביקשה בתגובתה לדחות על הסף את הבקשה, וכן ביקשה לדחות את הבקשה לגופה.

נטען כי בית המשפט אינו מוסמך לשנות את גזר הדין ללא הסכמת המשיבה, ולפיכך אין לבית המשפט סמכות מהותית עניינית למתן עיכוב הביצוע.

כן נטען, כי המבקשת מייצרת מפגעים חדשים מאז מתן גזר הדין, ובכך פוגעת באינטרס הציבורי ובהחלטות בית המשפט. בכלל זה נטען, כי ב-7 סיורים אשר נערכו על ידי המשרד להגנת הסביבה מאז מתן גזר הדין, נמצאו חריגות ועבירות על חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, תקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998, תקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), התש"ן-1990, ועוד. לתגובת המשיבה צורפו דו"חות סיורים אלו.

לפיכך נטען כי לא די בכך שהמבקשת לא נקטה בכל האמצעים על מנת להתאים את תחנת המעבר לדרישות החוק, אלא שאף המשיכה לייצר מפגעים חדשים, חמורים מאלו שבגינם הורשעה.

נוכח דברים אלו נטען כי ככל שתתקבל הבקשה להאריך את עיכוב הביצוע, ייפגע האינטרס הציבורי כתוצאה מהמשך פעילותה העבריינית של המבקשת.

4. להשלמת התמונה יוטעם כי בהחלטתי מיום 2.11.16 הוריתי כי המבקשת תבהיר מה הם האישורים אותם כבר קיבלה במסגרת פעולותיה להסדרת רישיון העסק, מה הם האישורים אותם טרם קיבלה, והצפי לקבלתם.

כן הוריתי כי המשיבה תבהיר מה השלכות ההפרות לגביהן טענה בתגובתה, על הבקשה לקבלת רישיון עסק.

המשיבה הבהירה בתגובתה כי אין בהפרות כשלעצמן כדי למנוע את קבלת רישיון העסק, וכי זה יתקבל ככל שתעמוד המבקשת בדרישות החוק, בתנאי המשרד להגנת הסביבה, ותקבל היתר בנייה כדין.

עם זאת, נטען כי המפגעים הנטענים מלמדים כי המבקשת חסרה עדיין את התשתיות הנדרשות לצורך הפעלת תחנת מעבר כדין, וכי תשתיות אלו תוכל להקים רק לאחר שתגיש בקשה להיתר בנייה כדין, דבר שלא נעשה עד עתה.

כן נטען כי אומנם מאז מתן פסק הדין הגישה המבקשת תכנית בינוי לשדרוג התשתיות וכן מסמכים נוספים, לוועדה המחוזית לתכנון ובנייה בחוף השרון, וכי תכנית הבינוי כבר אושרה בחודש יוני 2016, אולם עד מתן תגובת המשיבה, קרי בחודש נובמבר 2016, לא הגישה המבקשת בקשה להיתר בנייה לכלל המתחם.

לפיכך נטען כי המבקשת פועלת תוך שיהוי בלתי סביר, המוכיח כי לא נקטה בכל האמצעים על מנת להסדיר את רישוי העסק.

המבקשת טענה מנגד, כי העיכוב המרכזי בקבלת ההיתר טמון בהתנהלות עובדי המשרד להגנת הסביבה. לפיכך, על פי הנטען, גרמה המשיבה בעצמה לעיכוב מתן הרישיון למבקשת.

כן נטען כי בטרם יתקבל היתר בנייה, אין המבקשת יכולה לבצע שדרוגים משמעותיים בתשתיותיה, ולפיכך מתקשה בשלב זה לתקן חלק מהליקויים הנטענים.

עוד נטען, כי בחלוף הזמן מאז הגשת הבקשה לעיכוב ביצוע, קיבלה המבקשת את אישור מהנדס הוועדה, והוגשה בקשה להיתר בנייה של תכנית הבינוי ביום 1.9.16. נטען כי הבקשה לקבלת ההיתר הוגשה ונקלטה במערכת, ולפיכך טענות המשיבה כי טרם הוגשה בקשה שכזו אינה נכונה. כן נטען כי תכנית הבינוי אושרה על ידי כל הגורמים הרלבנטיים לאישור רישיון העסק.

על כן ממתינה המבקשת כעת לאישור גורמי הרישוי במטרה לקבל את היתר הבנייה המבוקש. או אז מתכוונת המבקשת לבצע את עבודות השדרוג, במטרה להסדיר את רישיון העסק בהתאם לדרישות המשיבה.

המבקשת הבהירה כי לשיטתה היא מצויה כפסע מהסדרת הרישיון, אשר לטענתה צפוי להינתן באופן וודאי.

לטענת המבקשת, האתר אותו היא מפעילה הינו אתר יחיד המעניק שירותי קליטת פסולת מעשרות רשויות מקומיות, וסגירתו לפיכך עלולה לגרום נזק והיעדר פתרון לסילוק הפסולת של רשויות אלה.

לבקשה צורף מסמך אשר נערך על ידי חברת א.י.ג.ל. הנדסה וייעוץ (2002) בע"מ בחודש נובמבר 2016, חברה המלווה את המבקשת בקבלת היתר ורישוי העסק, ממנו עולה כי בתוך חודשים ספורים צפויים להסתיים ההליכים בדבר קבלת היתר הבנייה, וכי 6 חודשים מתחילת הביצוע ניתן יהא לסיים את שדרוג המבנה. לפיכך, על פי ההערכה, הבקשה להיתר הבנייה ולרישיון העסק תאושר בסבירות גבוהה.

במצב הדברים האמור התבקש לעכב את ביצוע גזר הדין ב-12 חודשים נוספים, ולמצער ב-6 חודשים, על מנת לאפשר למבקשת לקבל את ההיתר המיוחל.

דין והחלטה

5. ראשית לכל, יובהר כי אין בידי לקבל את טענת המשיבה כי בית המשפט אינו מוסמך ליתן ארכה לעיכוב הביצוע, או כי יש צורך בהסכמת המשיבה לשם שינוי גזר הדין.

האסמכתאות המשפטיות עליהן מסתמכת המשיבה בתגובתה אינן דומות למצב שבעניינו, בו כחלק מהסדר

הטיעון ועל פי הסכמת הצדדים, הוסכם כי המבקשת תוכל לשוב ולבקש מבית המשפט ארכה, ככל שתעמוד בתנאים שנקבעו בגזר הדין.

לפיכך, מוטב היה כי המשיבה תימנע מלהעלות טענה של היעדר סמכות, כאשר בעצמה הסכימה כחלק מסדר הטעון, ליתן אפשרות למבקשת לשוב ולפנות לבית המשפט - כפי שאכן נעשה.

אף לגופו של ענין, אני מוצאת כי דין הבקשה להתקבל.

אמנם הסיטואציה בה עסק פועל תקופה ארוכה ללא רשיון כדין הינה סיטואציה אשר ככלל יש למעט בה, ואולם בענייננו הוסכם כאמור בין הצדדים כי המבקשת תקבל ארכה בטרם ייסגר העסק, על מנת לאפשר לה לפעול לשם קבלת הרשיון.

יוזכר בהקשר זה כי המשיבה הסכימה בתגובתה כי אין בעבירות החדשות אשר מבוצעות לטענתה על ידי המבקשת כדי למנוע את קבלת הרשיון על ידה.

לאחר בחינת מכלול טענות הצדדים והאסמכתאות אותן צירפו, נמצא כי המבקשת אכן נמצאת לכאורה בשלב מתקדם בטרם תקבל את היתר הבניה ובעקבות כך תוכל להסדיר את קבלת הרשיון.

ברע"פ 4384/13 בענין מדינת ישראל נ' מיאו והאו בע"מ, נדונה סוגיית שיקול דעתו של בית המשפט בעת מתן צו סגירה שיפוטי בהתאם לסעיף 16 לחוק רישוי עסקים. אף שאין המדובר בהליך הזהה לעניין שבפניי, הרי שבית המשפט העליון עמד באותו ענין על הקשיים ופרק הזמן הממושך הנדרש בישראל לשם הסדרת הליכי הרישוי, והקושי המתעורר עקב כך בתחום רישוי העסקים. נפסק כי הקשיים בהליך הרישוי מקרינים על שיקול הדעת השיפוטי בכל הנוגע לשאלה אם ליתן צו להפסקת העיסוק, וכי יש לאזן בין מידת הנזק שייגרם לבעל העסק ולצדדים שלישיים כתוצאה מהפסקת העיסוק, לבין הנזק שייגרם לציבור כתוצאה מהמשך הפעלת העסק לפרק זמן נוסף ללא רישיון, במטרה לאפשר לו למצות את ההליכים לשם קבלת רישיון.

סבורתני כי המקרה הנדון ממחיש אף הוא את פרק הזמן הממושך הנדרש לשם הסדרת הליכי הרישוי. המבקשת פירטה בבקשתה את הפעולות בהן נקטה על מנת לקבל את הרשיון וההיתרים הנדרשים, ואת פרקי הזמן הלא מבוטלים אשר חלפו עד שהתקבלו מענים לפניותיה השונות לרשויות.

6. במצב הדברים הנוכחי, חלפו למעלה מ-28 חודשים מאז מתן גזר הדין, כאשר עסקינן בעסק החיוני בפעולתו לרשויות שונות, ואשר מפרנס משפחות מרובות. עיקר הוא בכך שעסקינן בעסק אשר על פי טענות המבקשת ומסמכים שצורפו לבקשה, ממתינ לאישור גורמי הרישוי במטרה לקבל את היתר הבניה, ומיד לאחר מכן צפוי לפעול לשם ביצוע עבודות השדרוג ומילוי התנאים אשר הוצבו לו לשם קבלת רשיון העסק, וכאשר ההליכים צפויים להסתיים על פי הנטען בתוך מספר חודשים.

לפיכך נמצא כי הכף נוטה לטובת מיצוי ההליכים לקבלת הרשיון, חלף סגירת העסק כעת, סגירה אשר עלולה להביא לפגיעה קשה בעסק, ואינה מחוייבת מבחינת האינטרס הציבורי בשלב זה של ההליכים.

לצד זאת, מצופה כי המבקשת תפעל במלוא האון לשם מילוי התנאים הנדרשים וקבלת מלוא ההיתרים, בתקופת הדחייה הניתנת לה כיום, על מנת שלא תיאלץ לפנות שוב לבית המשפט ולבקש אורכה מבית המשפט, שכן ייתכן כי ככל שיחלוף הזמן תשתנה נקודת האיזון לעבר אי מתן אורכה נוספת.

נוכח דברים אלו אני מורה על הארכת עיכוב ביצוע צו סגירת העסק ב-6 חודשים נוספים החל מהיום.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ז, 15 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.